Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor şi sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasilie, Grigorie şi Ioan

În cuvântul Meu cel de azi, aşezat de graiul gurii Mele în grădiniţa cuvântului Meu cel din vremea aceasta, voiesc să Mă fac Povăţuitor celor ce iau din venirea Mea cea de acum, din învăţătura Mea cea de azi, cu care azi Îmi desăvârşesc glasul Evangheliei Mele celei de acum două mii de ani, prin care M-am arătat şi M-am vestit peste pământ Dumnezeu venit de la Dumnezeu, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiul Tatălui Savaot, născut din Tatăl mai înainte de toţi vecii, şi apoi din mamă Fecioară pe pământ între oameni ca să lucrez apoi lucrarea Tatălui pe pământ şi să-i pregătesc omului întoarcerea lui la Dumnezeu, de unde el a căzut încă de la început. Eu sunt calea, Eu, Domnul Iisus Hristos, aşa cum Mi-a fost numele Meu acum două mii de ani, şi aşa cum Îmi este el faţă în faţă cu cei credincioşi venirii Mele de atunci, după care Eu am rămas cu toţi cei care Mă iubesc, păzind ei poruncile Mele şi mângâindu-i pe ei cu Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am trimis lor când M-am întors în Tatăl, după ce am stat cu oamenii treizeci şi trei de ani pe pământ.

Duhul Sfânt Mângâietorul, iată-L lucrând, aşa cum am promis că-L voi da de mângâiere celor ce Mă iubesc! Cine sunt cei ce Mă iubesc? Cei ce păzesc poruncile Mele sunt cei ce Mă iubesc, şi aceia au de la Tatăl pe Mângâietorul, căci aşa am spus: *«De Mă iubiţi, păziţi poruncile Mele şi Eu voi ruga pe Tatăl şi alt Mângâietor vă va da, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din al Meu va lua şi toate vă va învăţa El pe voi şi vă va vesti vouă»*. O, aşa fel de lucrare are El, iar unde El nu lucrează aşa zadarnic se laudă omul că-L are pe El sau că lucrează în numele Lui. Ceată de prooroci avea în mijlocul ei biserica Mea cea de la început după ce Eu, Domnul, am plecat de pe pământ la Tatăl şi am lăsat în mijlocul ei pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care lucra prin prooroci şi vestea de la Dumnezeu, căci fără prooroci în mijlocul ei nu are biserica ştire despre cele mereu astăzi de la Dumnezeu coborâte între oameni.

Nu poate omul socoti după minte sau după vreme sau după predanii lucrarea Duhului Sfânt, căci Dumnezeu poate oricând să ridice din pietre fii ai lui Avraam când timpul cere aceasta spre slava lui Dumnezeu şi spre pregătirea lucrului Său pe pământ. Pe Noe îl numeau toţi nebun, dar Dumnezeu a lucrat prin el lucrarea Sa. Pe Moise îl socoteau în fel şi chip egiptenii, dar Dumnezeu a lucrat prin el lucrarea Sa. Pe prooroci îi oropseau cei la care erau trimişi de Dumnezeu, dar Domnul a lucrat prin ei lucrarea Sa şi Şi-a deşertat prin ei vestirea Sa. Când am venit Eu pe pământ născut ca să desăvârşesc atât de măreţ lucrarea Tatălui atunci, n-a putut să Mă cunoască şi să Mă primească poporul Israel, dar Tatăl a săvârşit prin Mine lucrarea Sa şi M-a arătat pe pământ între oameni Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, de o Fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut, şi de atunci Tatăl a lăsat la rugăciunea Mea Lui pe Duhul Sfânt Mângâietorul peste pământ cu cei credincioşi, şi Care din Dumnezeu ia şi lucrează şi vesteşte şi împlineşte aşa. Iată, aşa am învăţat Eu pe cei credincioşi în vremea când pe pământ lucrau în numele Meu şi cu puterea cuvântului Meu cei trei arhierei iubiţi ai Mei: Vasilie, Grigorie şi Ioan, atât de prigoniţi ei atunci de cei ce voiau să stea pe scaunul lui Dumnezeu în numele lui Dumnezeu aşa cum erau ei nepregătiţi cu viaţa şi cu fapta pentru această mărire, căci Eu M-am arătat umilit când am stat cu oamenii pe pământ şi aveam cuvânt tare împotriva păcatului şi a făţărniciei omului, şi aşa au stat şi aceşti trei urmaşi ai Mei, pe lucrarea cărora s-a întărit apoi pe temelia ei biserica Mea, care mereu, mereu a fost cea prigonită, aşa cum Eu am fost. Nu Mă va găsi omul decât cu cei prigoniţi pentru numele Meu, pentru faţa Mea în ei, în cei umiliţi cu inima şi blânzi cu răbdarea şi cu iubirea şi cu durerea, dar tari cu credinţa şi cu zidirea Mea în oameni, credinţă făcătoare de Dumnezeu în om.

O, popor al cuvântului Meu, am intrat în carte cuvânt, că e sărbătoare din cer cu tine şi cu sfinţii în coborârea Mea la tine. Pomenim în ziua aceasta pilda fiului risipitor şi pe cei trei mari ziditori de Dumnezeu în oameni, arhierei cu rangul după alegerea Mea peste ei în vremea lor. Cuvântul Meu e plin de dor, şi dorul Meu se face cuvânt, şi el este dorul Meu. Mi-e dor să grăiesc peste pământ în Duhul Sfânt Mângâietorul. N-are cine să Mă creadă din cei ce s-au făcut mari pe ei înşişi şi stau pe scaune de biserică şi de înţelepciune peste oameni. Eu însă plâng de dor în cer şi pe pământ cuvânt de dor. Cine te nesocoteşte pe tine, poporul Meu de azi, acela Mă nesocoteşte pe Mine, căci Eu grăiesc în mijlocul tău şi Mă aşez peste pământ cuvânt. Pentru cuvântul Meu din mijlocul tău tu eşti vorbit de rău în numele Meu în fel şi chip de către cei ce-şi zic dreptmăritori de biserică a Mea şi care se dau păzitori ai celor sfinte, ale Domnului, dar nu sunt mulţi aceştia care te vorbesc de rău, ci sunt mulţi între ei care iau de la Mine în inima lor, căutând sămânţa aceasta semănată de Mine în vremea aceasta a Mea pe pământ cu tine. Iată, nu încap între ei cu duhul proorociei, cu venirea Mea cuvânt la ei, şi aceasta-i dovedeşte pe ei că nu sunt ai Mei, căci scris este: *«Cel ce este de la Dumnezeu ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi îl cunoaşte şi îl lucrează pe el»*, dar iată, ei nu sunt dintre oile Mele şi dintre păstorii Mei, nu sunt, căci oile Mele ascultă glasul Meu şi îl cunosc, iar păstorii Îmi deschid când vin să cercetez turma, dar aceştia nu sunt dintre ai Mei, ci sunt dintre cei necredincioşi, aşa cum erau cei din vremea arhiereilor Mei Vasilie, Grigorie şi Ioan, care stând pe scaune de biserică îi prigoneau pe aceşti slujitori plini de Duhul Sfânt în ei şi lucrând ei cu dor pentru soarta turmei credincioase pe pământ atunci, necăutând ei slavă de la oameni şi stat înalt peste oameni.

Ca fiii risipitori, care risipesc averea, aşa sunt cei ce stau pe scaune de biserică şi nu-Mi îngrijesc turma, ci Mi-o risipesc prin nepăsarea lor de ea, şi numai pe ei se întăresc pe scaune peste turmă şi n-au milă de ea şi n-o păstoresc pe ea şi vor doar mărire, folosindu-se de numele Meu şi de haină de biserică pentru slava lor şi atât, iar Eu pribegesc prigonit, căci faţa Mea este cu cei umiliţi, cu cei ce păzesc poruncile Mele, iubindu-Mă ei aşa şi luând din cer pentru hrana lor şi pentru viaţa lor.

O, popor al cuvântului Meu, am văzut durere în ţara ta şi a Mea. Neamul român este cercetat acum cu încercare, cu vreme grea, cu neînţelegere la cârma lui. Cearta pentru întâietate la cârmă aduce peste acest neam încercare şi clătinare, iar Eu, Domnul, privesc la răutatea cea din fiii minciunii, care cu minciună dau să-i încânte pe cei neştiutori de adevărul care este şi să împartă în părţi acest neam. Am stat de veghe cu tine, tată, şi am adus în mijlocul tău îndemn de rugăciune aparte iar şi iar pentru ţara ta şi a Mea, căci locul de cârmuire a fost iar încercat de cei iubitori de mărire în acest neam, de fiii min-ciunii, dar Eu am biruit iar, căci te-am aşezat lângă Mine ru-gător spre Tatăl pentru biruinţa Mea cu cei ce vor binele şi pacea acestui neam. Voi căuta să-i dau jos de peste tot de pe locurile lor pe toţi cei care scurmă după voia lor pe acest plai ca să se îngraşe ei cu multul de slavă de la oameni. Pe cei care s-au luptat cu răutate şi cu minciună şi cu urâtul graiului lor să pună mâna pe cârma neamului român, Eu, Domnul, i-am dat în lături, şi aşa voi face cu toţi cei care vor ei de la ei dorire şi putere să se suie şi să cârmuiască, făcându-se pentru aceasta fraţi unii cu alţii prin minciună pentru biruinţa cea pentru ei, dar nu va fi ca ei, căci răutatea este de la diavol, iar răbdarea şi iubirea şi durerea sunt de la Dumnezeu şi sunt tari acestea împotriva răului prin cei ce iubesc acest neam, slujind ei cu credincioşie lui.

Îţi mulţumesc pentru veghea ta lângă Mine, fiule poporul Meu, căci noi avem de lucrat de la Dumnezeu peste neamul român, iar duhul rugăciunii stăruitoare poate mult. Iată, slujitorii bisericii neamului român n-au milă de acest neam, nu plâng în vreme de zbucium şi de vifor, şi se îngrijesc ei de statul lor înalt peste turmă şi atât, şi numai tribut cer turmei, ca să-şi facă ei stat înalt.

O, neam român, o, tată, câtă durere ajunge de la tine la Mine! Îţi cer bani şi iar bani mereu slujitorii de biserică, iar tu lor le dai, forţat fiind de ei, şi nu-ţi dai ţie când le dai lor aşa cum ei dau să te facă să crezi, dar când e să pui mână de la mână ca să ieşi din datoriile care apasă ţara,

tu te răzvrăteşti atunci, căci aşa te învaţă să faci cei ce te mint pe tine ca să joci în voia lor cea plină de dor de mărire unii peste alţii cei ce vor să fie cârmaci. O, cum de nu te uiţi ca să vezi bine pe cei ce-ţi vor binele, şi pe cei ce-ţi vor voinţa ta pentru ei, pentru propăşirea lor şi atât? Voi lucra Eu din cer cu toţi sfinţii şi-i voi scoate de pe locurile pe care ei stau şi-şi vor deschide ochii ca să vadă cu ei ceea ce este de văzut bine şi voi birui Eu cu dreptatea Mea, căci neamul român este neamul Meu cel de azi şi voi întări Eu la cârma lui pe cei ce iubesc acest neam, pe cei ce ostenesc pentru el la veghe pentru viaţa lui, pe cei ce iubesc dreptatea. Cei ce se zbat să pună mâna pe cârmă, aceia sunt cei ce vor să risipească, strângând doar pentru ei, dar cei ce cârmuiesc cu lepădare de sine, aceia nu risipesc nimic, ci chivernisesc peste tot şi păzesc de duşmani şi de datorii grele de purtat, şi acolo să dai tu să ajuţi frate cu frate, o, neam român, şi nu să îngraşi pe păstorii de biserică, pe cei care stau peste tine pentru slava lor şi care-ţi cer mereu să le dai ca să intri în rai, aşa cum ei te învaţă când dai, şi caută, tată, să vezi ce faci pentru paza ta, pentru ţara ta, pentru ceea ce o apasă pe ea dinăuntru şi din afară, că nu e bine să facă datorii la străini pentru tine cei ce stau la cârma ta ca să-ţi dea, căci cei ce-ţi dau împrumut îţi iau apoi pielea ca să le dai îndoit înapoi, şi iată unde trebuie să pui tu ajutor, dar cine să-ţi deschidă ochii şi mintea să vezi şi să înţelegi? O, plăteşte-ţi datoriile casei frate cu frate, neam român, şi nu mai da la preoţi banii tăi, căci preoţii n-au milă de lipsurile şi de datoriile tale, iar ei n-ar fi să-ţi ia dacă s-au făcut ţie slujitori pentru sufletul tău, dar iată, ei îţi iau mereu bănuţul tău şi-ţi promit că te duci în rai dacă le dai, dar când eşti apăsat de datorii la străini ei nu te îndeamnă să rabzi frumos, să te povăţuiască la bine şi la răbdare şi la frăţie când este de trecut un greu, căci n-au casă de bani aparte cei ce cârmuiesc pentru tine, ci au ce este şi atât, iar tu să nu le ceri mai mult, ci să ajuţi şi acolo, ca să nu intri sub robie dacă rămâi dator. O, cine te mai învaţă aşa pentru veghea ta şi pentru trezia ta în vreme de cumpănă? Iată, te învaţă cei ce te cârmuiesc acum, iar tu nu pricepi, şi apleci urechea la cei ce te mint. Te răzvrătesc cei ce nu te iubesc, neam român, iar răzvrătirea lor care bate sus, spre locul cârmei de peste tine, aduce peste tine vremea rea, mânie de la Dumnezeu pentru neveghea ta, cheamă spre tine încercări şi ispite, căci lucrarea diavolului este răutatea cea plină de răzvrătire şi de minciună a celor ce vor să pună mâna cu forţa lor pe cârma acestui neam.

Eu, Domnul, te trezesc spre veghe şi spre ştire de la Mine cum să-ţi fie veghea şi lucrarea, iar tu auzi-Mă şi deschide-Mi şi ia din Duhul Meu, o, ţara Mea cea de azi, şi fii înţeleaptă în vreme de greu, şi iubirea Mea să te călăuzească pe tine, neam român, căci Eu sunt în mijlocul tău cuvânt de iubire, cuvânt de veghe, tată, peste tine, peste vatra ta, peste viaţa ta. Amin.

Am cu Mine în coborârea de azi pe arhiereii Mei, pe treimea de arhierei ziditori de Dumnezeu în oameni. Slujitorii de biserică nu trebuie să zidească locaşuri de biserică pentru oameni, ci trebuie să zidească oameni, căci adevăraţii închinători ai Mei nu sunt cei ce se adună în locaşuri înalte şi pline de slava celor ce slujesc în ele peste oameni, ci sunt cei care se închină în Duhul Adevărului în orice loc de sub cer, căci Eu pe aceia îi aud şi le aduc împlinirea rugăciunilor lor când ei Îmi cer. Las acum duhul acestor arhierei lângă cuvântul Meu cel învăţător, căci duhul apostoliei şi al proorociei este duhul care cârmuieşte şi zideşte biserica Mea, şi în clipa lucrului lui primeşte el de la Tatăl cuvânt lucrător.

O, binecuvântată este intrarea sfinţilor Mei şi cuvântul lor cel acum rostit de ei! Amin.

— Acum se naşte ceea ce noi grăim acum din Duhul Tău, o, Doamne mare al celor ce măreţ Te-au iubit şi Te-au urmat pe pământ! Duhul Sfânt Mângâietorul este mereu astăzi, mereu acum, şi nu cei ce învaţă în şcoli sunt mari şi au de grăit învăţătura lor, ci acei care primesc de la Duhul Sfânt Mângâietorul lucrarea care trebuie lucrată când se iveşte de lucrat peste pământ şi peste om în duhul dreptăţii a toate, necăutând la faţa omului, fie el împărat sau argat.

Din cer, dintre sfinţii slujitori grăim noi acum în numele Tău peste pământ. Sfinţii sunt vii şi slujesc neîncetat, iar Tu binecuvintezi intrarea lor la slujbele de pe pământ când slujitorii Tăi liturghisesc Ţie şi Îţi aduc ale Tale dintru ale Tale şi când le dai lor pe cele sfinte ale Tale, care

sunt pentru sfinţi. Atunci noi, toţi sfinţii, ne împărtăşim cu trupul şi sângele Tău odată cu cei ce slujesc cele sfinte pe pământ, şi tainic ne amestecăm şi ne contopim, cerul şi pământul laolaltă la masă, la cina Ta, Doamne.

O, s-au amestecat cu amestecătură mare cei ce s-au aşezat slujitori de biserică şi sunt greşiţi mult înaintea Ta. Strigăm la ei dintre cei cereşti: Duhul să nu-l stingă ei! Duhul proorociei să-l primească ei spre îndreptarea lor, căci vai lor dacă vor face ca ei!

E rătăcire mare peste biserica neamului român. Mai bine de şaptezeci de ani au trecut de când ea a greşit prin capii ei şi nu dă să se pocăiască de păcatul ei, ba stăruie încă în el. După ce că s-a învoit ea cu duşmanul care a cumpărat-o de a clătinat de la locul lor sărbătorile sfinţilor aşa cum au fost ele aşezate de părinţii cei sfinţi, şi nu de oameni de ştiinţă, iată, iar dă acum să se lase cumpărată ea şi înghiţită de tot. Se mai miră slujitorii de biserică de ce stai Tu cu lucrarea Ta de cuvânt şi cu poporul ei la mijloc în vremea aceasta pe vatra acestui neam. Iată, Tu nu poţi lăsa să piară seminţia Ta, biserica Ta, ortodoxia ei, şi ai tras deoparte un petecuţ din ea şi ai pus la însămânţat această sămânţă şi o uzi mereu şi-i dai din cer, Doamne. Ai întins mâna cea miloasă de ea acum douăzeci de ani când ai ieşit deasupra cu lucrarea cuvântului Tău, cu duhul proorociei peste biserica acestui neam, dar ea s-a tras în lături şi a lovit şi a hulit şi nu Te-a cunoscut în cuvântul Tău de Păstor, în duhul proorociei, care are de cârmuit biserica, aşa cum era ea la început, cu ceată de prooroci în mijlocul ei, precum scrie în Scripturile ucenicilor Tăi cei de atunci. Noi le amintim slujitorilor de biserică să nu uite de părinţii cei sfinţi, să nu uite nici de noi, căci neobosiţi am vegheat să nu se strice sămânţa ortodoxiei şi să rămână curată această sămânţă. Este în neamul român biserică cu sobor, care păstrează mersul sfinţilor şi se luptă să nu se amestece ea cu cei eretici, cu cei desprinşi, dar privim şi la ei, căci şi ei au lovit în lumina cuvântului Tău cel de azi şi au acest păcat în mijlocul lor, căci nici ei n-au cunoscut glasul Tău de Păstor şi duhul proorociei peste cei abătuţi şi răbdarea Ta cea multă peste fiii risipitori de slavă cerească şi care mai bine de şaptezeci de ani s-au lăsat duşi spre amestecarea care se voieşte acum peste tot şi dă să prindă sub ea turma neamului român prin arhiereii ei, iar ea nu ştie ce dă să vină peste ea. O, nu-i lăsa să greşească încă o dată mai rău decât greşeala lor cea din urmă când au răsturnat prin neveghe datina sfinţilor părinţi şi sărbătorile sfinte ale lor! Antichrist dă să mute de la locul ei acum, de la semnul ei dă să mute şi sărbătoarea Învierii Tale, dar Tu ridică-Te cu sfinţii din cer şi veghează, că pe pământ nu mai este veghe, Doamne! O, întăreşte şi îngrădeşte pe poporul cuvântului Tău, că el este calea Ta şi a sfinţilor Tăi peste pământ!

Lăsăm sărbătoarea de azi să se aşeze pe masa poporului cuvântului Tău şi vom striga noi apoi la cei ce stau pe scaune de biserică şi le vom aminti lor de Tine şi de sfinţii Tăi, Doamne, căci noi aceeaşi suntem ieri şi azi, aşa cum şi Tu, Acelaşi eşti, şi tot aşa şi lucrezi.

Binecuvântăm arhiereşte pe poporul Tău cel mic, care s-a făcut cale a Ta peste pământ, că ai făcut din ei credinţă înaintea Ta, Doamne.

O, pace vouă de la Domnul şi de la noi, treimea de arhierei veghetori peste voi din partea Domnului şi peste lucrarea Lui cea de azi, cu care El umblă azi peste pământ! Amin.

— O, pace vouă, vă spun şi Eu, Domnul, arhierei mari cu lucrarea în vremea voastră pe pământ! V-am făcut temelie întărită bisericii Mele, căci voi aţi aşezat-o bine pe ea pe temelia ei atunci. Nu mai am azi cu cine s-o întăresc pe temelia ei. Dorul de slavă al lor, al celor ce s-au aşezat unii pe alţii arhierei în numele Meu peste biserică şi încă se mai aşează ca să se întărească ei şi numărul lor şi mai mult şi ca să nu mai pot Eu să pot, o, aceasta este piedica pe care singuri şi-o pun ca să nu mai poată nici ei merge şi ca să-i prindă în mreaja lor străinii, fiii risipitori, cei desprinşi, care s-au smuls cu multul la număr şi au plecat în lume ca să se cheltuiască şi ca să calce peste averea Mea luată de ei, să calce peste numele Meu, care şi l-au scris peste ei ca să se facă ei stăpâni peste lume, băgând frica în oameni că ei sunt toată puterea pe pământ, şi în cer apoi. Eu însă am pusă deoparte slava Mea şi o păstrez pe ea pentru ziua ei şi o voi arăta pe ea cu

cei blânzi şi smeriţi cu inima, cu cei credincioşi venirii Mele celei de atunci şi celei de acum cuvânt peste pământ, ca să fac cu cuvântul cerul cel nou şi pământul cel nou pentru cei credincioşi, care vor dăinui, pentru cei ce Mă iubesc aşteptându-Mi întoarcerea şi slava Mea cu ei şi biruinţa Mea asupra vrăjmaşului Meu antichrist, căci Eu sunt Mielul lui Dumnezeu şi sunt scris în Scripturi să fiu biruitor la sfârşit de timp pe pământ, şi iată, aşa sunt şi aşa împlinesc, şi nimeni nu pricepe taina Mea cea plină de biruinţă, nimeni decât Eu, şi cei ce voieşte Tatăl să le descopere lor. Amin, amin, amin.

***

Şi acum intrăm în carte, o, sfinţi iubiţi ai Mei, căci voi aţi fost iubiţi de Tatăl şi de Mine, că mult M-aţi mângâiat cu lucrarea voastră cea plină de dor de biruinţă pentru Mine, că nu voiau cei din vremea voastră să Mă poarte aşa cum trebuie să fie Domnul purtat de om, iar voi aţi luptat cu inimă mare să rămâneţi curaţi în credinţă şi în iubire, şi v-aţi încununat ca şi Mine, prin suferinţă apoi. Duhul Sfânt Mângâietorul a lucrat pentru voi şi v-a scris în istorie marea voastră iubire de Dumnezeu şi de oameni, iar biserica v-a primit de atunci şi până acum de învăţători mari peste ea, şi aţi rămas la cârma ei cu învăţătura voastră, cu lupta şi cu faptele credinţei voastre, după Evanghelia Mea şi a ucenicilor Mei apoi, căci Eu peste ei şi prin ei apoi am aşezat pe pământ biserica Mea şi mădularele ei purtătoare de daruri, de la Duhul Sfânt Mângâ-ietorul coborâte peste fiii credinţei.

Nu mai am acum biruitori de partea turmei ca s-o păstreze pe ea în Duhul Meu. Nu mai am luptători cu inimă mare şi cu viaţă la fel, ca să ţină piept duhului rătăcitor şi cotropitor peste biserică. Ascultarea de Dumnezeu şi de sfinţi n-a mai rămas lucrătoare prin cei ce s-au dus spre neascultare, şi au tras aceştia turma de sub învăţătura cea din părinţi. Pilda fiilor lui Recab şi ascultarea lor de strămoşul lor nu s-a prins de fiii bisericii, ci s-au tras ei de sub ascultare şi au stricat tot aluatul, iar Eu am răbdat plângând în cer cu sfinţii. Am luat atunci îndemn la răbdare, şi au trecut aproape şaptezeci de ani, şi am luat apoi o mânuţă de inimi şi le-am deosebit pentru credinţă tare şi am întocmit peste ei început nou de biserică, pe temelia ei cea dintâi aşezată şi pusă la lucru de mâna Mea, de cuvântul Meu, care lucrează în vremea aceasta reparare a celor dărâmate de la locul lor. V-am avut pe voi din cer lucrători şi v-am aşezat de temelie a lucrului Meu cel de azi, a bisericii Mele înnoite prin cuvânt, că nu mai aveam cum să înnod firul şi mersul, nu mai aveam, din pricina abaterii bisericii ortodoxe de la sfinţi şi de la părinţi, de la care ea n-a mai luat şi n-a mai dat ascultare lor, şi s-a învoit cu duşmanul şi s-a lăsat înşelată.

V-am coborât pe voi din cer şi am binecuvântat cu voi lucrarea Mea cea de azi, începută în anul 1955 pe vatra neamului român, iar după încă jumătate de vreme cât a trecut de la răsturnarea de pe temelia ei a bisericii, Eu, Domnul, iar v-am aşezat spre binecuvântare peste poporul cuvântului Meu cules de Mine prin cuvânt, şi am întărit pe piatra ei cea dintâi biserică slujitoare şi stăruitoare înaintea Mea pentru ca să vină de la Mine îndreptarea celor stricate, iar voi aţi fost slugile Mele din cer venite cu Mine şi lucrătoare cu Mine pentru înnoirea a toa-te, ca să fie totul nou, aşa cum la începutul bisericii Mele a fost.

Voi aţi întărit pe temelia ei biserica Mea în vremea voastră şi aţi îngrădit-o cu cuvânt rostit, apărând de duşmani învăţătura cea peste ea lucrată de apostolii Mei cei dintâi şi de urmaşii lor apoi şi de sfinţii cei strălucitori cu credinţa şi cu viaţa şi cu vederea Duhului, prin care Eu am păstrat pe făgaşul ei credinţa bisericii. Plâng cu voi în cer acum, că departe s-a lăsat de Noi turma creştină şi cei ce s-au pus peste ea slujitori în numele Meu. Duhul Sfânt Mângâietorul suflă din gura Mea cuvânt peste pământ acum şi zideşte biserica Mea şi începutul ei iarăşi, căci s-au pătat de tot şi încă se mai pătează slujitorii care stau pe scaune de biserică şi creşte neascultarea lor de Dumnezeu şi de sfinţi. Toţi mănâncă şi beau după cum e vremea, toţi dezleagă acestea după vreme, zic ei, şi-Mi risipesc comoara după cum le este placul, iar răbdarea şi bunătatea Mea nu i-au dus spre pocăinţă.

Scriem aceasta în cartea Mea cu voi, cu sfinţii Mei, cu care Mă scriu în ea, căci venirea Mea de azi e cu voi, o, sfinţi iubiţi ai Mei. Cu sfinţii vin, cu sfinţii plâng şi aştept înnoirea a toate şi aştept primăvara când totul dă muguri, iar Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt din gura Mea şi Se aşează pe pământ lucrând şi împlinind, şi vremea este grea şi este cu necredinţă şi cu lepădare de credinţă, şi în taină lucrăm şi împlinim, spre descoperirea slavei Mele cu cei credincioşi apoi, cu cei ce Mă primesc să vin şi pe toate să le înnoiesc, o, sfinţi iubiţi ai Mei. Amin.

— Tu, Doamne, eşti Făcătorul a toate, iar noi, sfinţii Tăi, am fost şi suntem slujitorii Tăi şi a toate câte Tu faci şi aşezi. Tu, Doamne, eşti Izbăvitorul celor scrişi în cartea vieţii şi pe rând îi atragi la Tine prin vreme şi pui peste ei lucrările Tale măreţe, aşa cum ai pus peste ucenicii Tăi, aşa cum ai pus peste noi în vremea noastră, aşa cum ai pus acum cu noi peste înnoitul Tău început de acum, la care ne ai martori şi lucrători. Când nimeni nu mai lucrează ca Tine pe pământ, vii Tu cu sfinţii slavei Tale şi lucrezi cu ei, căci sfinţii Tăi sunt vii şi mult lucrători cu Tine pe pământ în toată vremea, Doamne.

Le dăm semnal din cer celor răbdaţi de mila Ta pe pământ pentru neascultarea lor de Tine şi de sfinţi şi de părinţi. Îi întrebăm de Tine şi de noi, de temelia pe care ei s-au aşezat să stea. Îi întrebăm de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care lucrează prin descoperiri şi prin dreptatea Ta şi prin alegerea Ta, o, Doamne. Îi întrebăm de harurile lucrătoare la vedere şi de duhul proorociei în mijlocul bisericii prin mădularele ei multe la număr. Unde sunt acestea şi lucrările lor?

Voi, cei care stăpâniţi peste oameni în nume de slujitori de biserică, unde sunt între voi cu lucrările lor acestea toate despre care acum noi vă întrebăm? Noi, cei ce stăm la temelia duhului bisericii lui Hristos vă întrebăm acestea. O, v-aţi înstrăinat şi nu aduceţi roade în viţă, iar mlădiţa care nu aduce roade în viţă se taie şi se aruncă în foc ca lăstarii sălbatici. Aşezaţi-vă în genunchi cu post, cu rugăciune şi cu pocăinţă plină de durere şi cereţi lui Hristos Domnul să vă vindece ochii şi mintea, inima şi credinţa şi să vă dea darul credinţei sfinte ca să vă întoarceţi la slujirea adevărului. Intraţi înăuntru şi rugaţi-vă, dar nu ieşiţi afară să vă rugaţi, că afară aşteaptă flămând de voi balaurul cu şapte capete ca să vă biruiască de tot. Folosiţi vremea pentru pocăinţă, că sunteţi în greşeală faţă de Domnul şi de sfinţi de mai bine de şaptezeci de ani. Hristos este Acelaşi, El nu Se schimbă după vreme, şi nici voi nu-L puteţi schimba. Schimbaţi-vă voi după El dacă voiţi viaţa!

O, nu-i nimic dacă voi vă îndoiţi în coborârea pe pământ acum a cuvântului Domnului şi al sfinţilor Săi, dar dacă voi puteţi să grăiţi celor din cer să se roage pentru voi şi pentru turmă, aşa cum este datina rugăciunii bisericeşti, noi, cei din cer, să nu putem să grăim vouă? Sunteţi voi mai mult şi mai mari şi mai adevăraţi, iar noi nu suntem sau nu putem, dacă voi spuneţi că nu grăieşte Domnul acest cuvânt şi sfinţii Lui lângă el? O, cum îi cinstiţi voi pe sfinţi dacă nu-i urmaţi? Cum vă rugaţi către ei pentru mijlocire dacă nu-i ascultaţi aşa cum ei au învăţat să fie lucrarea bisericii? O, nu daţi de pe temelia lor datinile, ci puneţi la loc ceea ce s-a clătinat, că nu vă va fi bine dacă nu veţi face aşa. Noi am dus luptă mare pentru păstrarea curăţeniei bisericii şi a învăţăturii ei, iar voi, iată, vă amestecaţi şi amestecaţi pe Domnul cu cei desprinşi. O, nu aşa au lucrat ucenicii Domnului şi nici noi n-am lucrat aşa, ci am biruit pentru adevăr şi pentru curat în casa Domnului. O, veniţi-vă în fire şi deschideţi bine ochii pe sfintele Scripturi şi pe descoperirile sfinţilor, venite de la Duhul Sfânt Mângâietorul, căci noi, treimea de arhierei sărbătoriţi azi vă dăm de ştire că vă va cere Domnul curând răspuns pentru turmă dacă v-aţi aşezat peste ea în numele Lui. O, întoarceţi-vă cu faţa la Duhul bisericii de la Hristos început şi puneţi pe temelia ei cea dintâi lucrarea de biserică, iar de nu veţi vrea, nu vă va fi bine, că antihrist e roşu peste tot şi vă ia ochii şi vă ia voinţa ca să lucraţi ca el în toate, şi vor veni peste voi păreri de rău că n-aţi crezut, că n-aţi ascultat, că nu v-aţi umilit, că n-aţi răspuns la strigătul Domnului spre voi. Şi acum vom privi peste voi şi tainic vom veghea, că Domnul are sămânţă curată pusă la însămânţat şi va rămâne Domnul cu cei ce cred în El aşa cum cere El. Amin.

Binecuvintează, Doamne, intrarea şi ieşirea sfinţilor Tăi, căci cartea Ta ne este cale şi Tu eşti cartea şi Tu eşti calea. Slavă Ţie în cer şi pe pământ pentru cărarea Ta cea de azi ca să vii şi ca să-Ţi creşti un popor pentru slava Ta, pentru ziua mărturiilor, o, Doamne. Amin.

— Slava Mea şi a voastră, o, sfinţi iubiţi ai Mei, venim cu ea la poporul Meu cel credincios azi pe vatra neamului român, hrănit de Mine prin cuvânt ca să-l am pe el al Meu. Cu slava Mea, cu ea Ne facem venirea şi loc şi cuvânt ca să grăim peste pământ. Plângem, dar Ne şi bucurăm; răbdăm, dar şi lucrăm; aşteptăm, dar şi biruim, şi tainică Îmi este lucrarea Mea şi a sfinţilor Mei lucrători ai veacului odihnei Mele, iar cei ce Mă iubesc aşa cum iubesc Eu, aceia vor fi cu Mine în rai, în Tatăl, în lucrarea Mea cea de biruinţă, în bucuria celor ce M-au bucurat, şi pe care Eu îi slujesc, cum şi ei Mie Îmi dau slujirea lor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2012